

2. महाराष्ट्राचे कायदेमंडळ

1) राज्यपाल :-

प्रश्न राज्यपालाची रचना सांख्यून अधिकार लिहा. व
राज्यपालाचे अधिकार स्पष्ट करा.

उत्तर :- स्वातंत्र्यानंतर भारताने लोकशाही शासन व्यवस्थेचा
स्विकार केलेला आहे. लोकशाहीच्या यशस्वीतेसाठी
भारतीय राज्यघटनेतून संसदीय शासन व्यवस्थेचा
अवलंब केला आहे. संसदीय शासन व्यवस्थेमुळे
केंद्र भाषि घटक राज्य यांची सत्ता राष्ट्रपती
व राज्यपालाकडे सोपवलेली आहे.

राज्यपाल हा राज्याच्या कार्यकारी
मंडळाचा अध्यक्ष असतो. महाराष्ट्रासह भारतातील
सर्व घटक राज्यांच्या राज्यकारभार राज्यपालाच्या नावाने
चालतो. राज्याचे सर्व कार्यकारी अधिकार राज्यपाल
कडे असतात. राज्यपाल हा राज्यातील घटनात्मक
प्रमुख असतो. राज्याची संपूर्ण सत्ता राज्यपालाच्या
नावाने मुख्यमंत्री व मंत्रीमंडळ वापरतात. राज्यपाल
हा राज्यात नाममात्र प्रमुख प्रमुख असतो. प्रत्येक
घटक राज्यासाठी एक राज्यपाल असतो.

महाराष्ट्रात विद्यासागर राव हे
सध्याचे राज्यपाल आहेत. श्री प्रकाश हे महाराष्ट्राचे
पहिले राज्यपाल होते.

राज्यपालाची रचना भारतीय राज्यघटनेतील
विविध कलमामध्ये राज्यपालाची रचना
नमूद कुर्यात आली आहे.
ती पुढीलप्रमाणे आहे :-

1) राज्यपालाची नेमणूक :- भारतीय राज्यघटनेतील कुलम 155 नुसार राज्यपालाची नेमणूक राष्ट्रपती मार्फत केली जाते. परंतु व्यवहारात पंतप्रधानामार्फत राज्यपालाची नेमणूक होते. राज्यपालाच्या नेमणूकीसंदर्भात काही परंपरा निर्माण झाल्या आहेत.

① राज्यपाल दुसऱ्या राज्याचा रहिवाशी असावा. महाराष्ट्रात महाराष्ट्राचे रहिवाशी असणाऱ्या व्यक्तीला राज्यपाल होता येणार नाही.

② एखाद्या राज्यात राज्यपाल नेमण्यापूर्वी त्या राज्याच्या मुख्यमंत्र्याशी चर्चा करावी किंवा मुख्यमंत्र्याची मान्यता मिळावी.

2) राज्यपालाची पात्रता :-

① तो / ती भारताचा नागरिक असावा.

② त्याच्या वयाला 35 वर्षे पूर्ण झालेली असावी.

③ तो कोणत्याही आर्थिक लाभाच्या पदावर काम करणार नसावा.

④ नियुक्तीच्या वेळी तो जर संसद किंवा राज्यनिर्मिती मंडळाच्या कोणत्याही सभागृहाचा त्याने राज्यपालाचे पद स्विकारण्यापूर्वी सदस्यत्वाचा राजीनामा द्यावा.

⑤ तो / ती वेढा, पाबल व आर्थिक दिवाळखोर नसावा

3) राज्यपाल पदाचा कार्यकाळ :-

राज्यपाल पदाचा कार्यकाळ सर्वसाधारणपणे पाच वर्षांचा असतो. राज्यपालाचे पद राष्ट्रपतीची मर्जी असे पर्यंतच असते. राज्यपाल कुठ्ठाही आपल्या पदाचा राजीनामा राष्ट्रपतीकडे देऊ शकतो.

4) राज्यपाल पदाचा शपथविधी :-

प्रत्येक घटक राज्याच्या राज्यपालास संबंधीत राज्याच्या उच्च न्यायालयाने मुख्य न्यायाधीश पद गोपनियतेची शपथ देतात.

5) राज्यपालाने अधिकार व कार्ये :-

राष्ट्रपती प्रमाणेच राज्यपालाला कार्यकारी कुल विषयक आर्थिक व न्यायविषयक अधिकार प्राप्त आहेत परंतु राज्यपालाला राष्ट्रपतीप्रमाणे सैन्य व आणविक विषयक अधिकार प्राप्त नाहीत.

भारतीय राज्यघटनेने राज्यपालास दिलेल्या अधिकार व कार्ये.

1) कार्यकारी किंवा शासनविषयक अधिकार :-

① राज्यपाल हा घटकराज्याचा कार्यकारी अध्यक्ष असल्यामुळे घटकराज्याचा शासन कारभार त्याच्याच नावाने चालतो. तसेच राज्यातील सर्व भादेश राज्यपालाच्या नावानेच निघतात.

② राज्याच्या मंत्रीमंडळातील विविध खात्यांची वाटणी करण्याविषयीचे नियम राज्यपाल करतो.

③ मुख्यमंत्री व मंत्रीमंडळाची निवड करणे.

④ राज्याच्या महाधी वक्त्याची नियुक्ती करणे. महाधी वक्त्याचे वेतन व भत्ते निश्चित करणे.

⑤ राज्य मुख्यनिवडणूक आयुक्ताची निवड करणे.

⑥ राज्यलोकसेवा आयोगाचे अध्यक्ष व

⑦ मुख्यमंत्र्यांकडून प्रशासन आणि कायदेविषयक माहिती मागवणे.

⑧ राज्यात राष्ट्रपती शासन लागू करण्याची शिफारस

राष्ट्रपतीला करणे. राष्ट्रपतीचा प्रतिनिधी म्हणून राज्यात काम पाहणे. राष्ट्रपती शासनाच्या कालावधीत राज्यपालाच्या अधिकारात वाढ होते.

9) राज्यातील विविध विद्यापीठांच्या कुलगुरुची नियुक्त करणे राज्यपाल राज्यातील विद्यापीठांचा कुलपती असतो.

10) राज्यातील जिल्हाधिकारी, वरिष्ठ पोलीस अधिकारी, दुय्यम न्यायालयाचे न्यायाधीश यांची निवड करणे. याशिवाय राज्यातील शासन व्यवस्थे संबंधीचे अडवाल राष्ट्रपतीला सादर करण्याचे कार्य राज्यपालाला करावे लागते.

2) कायदेविषयक अधिकार :-

राज्यपाल राज्यविधीमंडळाचा सदस्य नसतो. परंतु तो राज्यविधी मंडळाचा अविभाज्य भाग समजला जातो. त्यामुळेच राज्यपालाला काही कायदेविषयक अधिकार प्राप्त झालेले आहेत.

1) राज्यविधीमंडळाचे अधिवेशन बोलावणे.

2) राज्यविधीमंडळाच्या अधिवेशनाची समाप्ती करणे.

3) विधानसभा विसर्जित करणे.

4) अभिभाषण देणे विधानसभेच्या निवडणुकीनंतर होणाऱ्या पहिल्या अधिवेशनापूर्वी सभामंडाला कोणत्याही विधेयकाबाबत संदेश पाहवणे.

5) विधानसभेचे कामकाज सुरळीत चालव्यासाठी अध्यक्ष व उपाध्यक्ष यांचे पद रिक्त असल्यास त्या जागी कोणाचीही नियुक्ती करणे, साहित्य विज्ञान, कला, सहकार, समाजसेवा या क्षेत्रात उल्लेखनीय कार्य करणाऱ्या व्यक्तींची विधान परिषदेवर नेमणूक करणे.

- 6) विधीमंडळाचे अधिवेशन चालू असताना एखाद्या कार्येची गरज भासल्यास त्या बाबतचा वट्टकूम कुठल्या राज्यविधीमंडळातर्फे संमत झालेली कुही विधेयके पतीच्या मान्यतेसाठी राखून ठेवणे. उदा. संपत्ती कुरण्यासंबंधीचे विधेयक, उच्च न्यायालयान्चे अधिक कुमी कुरण्याविषयीचे विधेयक, संविधानान्च्या विरुद्ध असलेले विधेयक, मार्गदर्शक तत्वांच्या विरुद्ध विधेयक, राष्ट्रीय हिताच्या विरुद्ध असलेली विधेयके
- 8) राज्यवित्त आयोग, राज्यलोकसेवा आयोग आणि निरव महलेखा परिहारांच्या अहवाल विधानसभेला सादर कुरणे.

- 9) निवाचन आयोगान्च्या सल्ल्यानुसार विधी मंडळातील सदस्य अपात्र असल्याचे स्पष्ट झाले असता त्या सदस्ये सदस्यत्व रद्द कुरणे.

वरीलप्रमाणे सर्व कार्येविषयक कार्ये राज्यला कुरवे लागते. या सर्व कार्ये याची पूर्तता राज्यपाल मुख्यमंत्री व मंत्रीमंडळान्च्या मदतीने कुरतो.

3) अधिकार आर्थिक अधिकार :-

भारतीय संविधानाने राज्यपालास खालील आर्थिक अधिकार दिलेले आहेत.

- 1) अंदाजपत्रक (धनविधेयक) विधानसभेत मांडण्यापूर्वी राज्यपालाची संमती घ्यावी लागते.
- 2) राज्यपालान्च्या परवानगी शिवाय कोणत्याही अनुदान मागणी कुरता येत नाही.
- 3) पंचायत व नगरपालीकांच्या आर्थिक स्थितीचा आढावा घेण्यासाठी दर पाच वर्षे वित्तआयोगची स्थापना राज्यपाल कुरतो.

4) राज्याच्या भाकुस्मिक् निधीवर राज्यपालचे नियंत्रण असते. राज्यपालाच्या मान्यते शिवाय या निधीतून शासनाला खर्च करता येत नाही.

5) राज्याच्या संचित निधीवर राज्यपालचे नियंत्रण असते. या निधीचा खर्च शासनाला राज्यपालाची परवानगी घेऊनच करावा लागतो. या निधीच्या खर्चासंबंधी विधीमंडळात खर्चा करता येत नाही.

4) न्यायालयीन अधिकार :-

राष्ट्रपतीप्रमाणेच घटक. राज्यातील राज्यपालांना खालील न्यायालयीन अधिकार आहेत.

1) जिल्हा न्यायालयातील न्यायाधिकाऱ्यांच्या नियुक्त बदल्यात व पदवी उच्च न्यायालयाचा मुख्य न्यायाधिकाऱ्या व मुख्यमंत्र्याशी खर्चा करून राज्यपाल करता.

2) शुद्धेगारची शिक्षा कमी करणे, शिक्षेचे स्वरूप बदलणे किंवा माफी देण्याचा अधिकार राज्यपालाचा आहे.

3) घटक राज्याच्या उच्च न्यायालयातील न्यायाधिकाऱ्यांची नेमणूक करताना राष्ट्रपती राज्यपालाशी सल्लामसलद करतो.

5) स्वविवेकाधीन अधिकार :-

भारतीय राज्यघटनेच्या कलम 163 नुसार राज्यपाला स्वतःच्या सदसद्विवेक बुद्धीने काही काम करता येतात. राज्यपालाने नेहमीच मुख्यमंत्र्यांच्या सल्ल्यानुसारच कार्य करावे असे नाही. खालील काही कार्ये तो स्वतःच्या सदसद्विवेक बुद्धीने करू शकतो.

1) राज्यात राष्ट्रपती राजवटीची शिफारस करणे.

2) विधानसभा विसर्जित करणे.

3) केंद्रशासित राज्याच्या भतिरिक्त कार्यभार सांभाळणे.

५) मंत्रीमंडळ अल्पमतात असल्यास राज्यविधान सभेचे विसर्जन करणे किंवा बरखास्त करणे.

६) राज्यच्या प्रशासकीय बाबींची माहिती मुख्यमंत्री मागाविणे.

७) विधानसभेने पारित केलेले कोणतेही साधारण विधे राष्ट्रपतीच्या संमतीसाठी पाठविणे.

८) राज्यच्या मुख्यमंत्र्याची नियुक्ती करणे.

९) विधीमंडळाचे अधिवेशन बोलावणे.

वरीलप्रमाणे सर्व स्वविवेकाधीन अधिकार

राज्यपालाला आहेत. भारताच्या संविधानात आसाम व जम्मू व काश्मिरच्या राज्यपालाला स्वविवेकाधीन अधिकार नसत नाहीत. स्वविवेकाधीन अधिकार त्या त्या घटक राजकीय परिस्थितीवर अवलंबून असतात.

वरील अधिकारांशिवाय राज्यपालास राष्ट्राच्या निदेशानुसार कोही विशेष जबाबदाऱ्या पार पाडू शकतात.

१) कलम ३७१ नुसार महाराष्ट्राचा राज्यपाल विदर्भ भागात मराठवाड्यासाठी स्वतंत्र विकास मंडळाची स्थापना करू शकतो.

२) कलम ३७१ ब नुसार गुजरातचा राज्यपाल सौराष्ट्र भागात कुच्छ साठी स्वतंत्र विकास मंडळाची स्थापना करू शकतो.

३) कलम ३७१ बी नुसार आसाममधील भादिवासी प्रदेश प्रशासनाविषयी

४) कलम ३७१ एच नुसार अरुणाचल प्रदेशात कायदा सुव्यवस्था प्रस्थापित करण्याची जबाबदारी राज्यपालाकडे आहे.

७) मणिपूर राज्याच्या डोंगरी प्रदेशातील प्रशासकीय व्यवस्था पाहणे.

८) कुलम उगा एफ नूतार सिक्किम राज्याच्या लोकसंख्येतील सर्व घटकंना सामाविलेले भाषा आर्थिक विकासाची हमी मिळेल अशी व्याय व्यवस्था उभी करण्याची जबाबदारी राज्यपालाची आहे.

२) विधानसभा :-

प्रश्न विधानसभेची रचना सांगून अधिकार स्पष्ट करा.

उत्तर भारतीय राज्यघटनेने केंद्राप्रमाणेच राज्यात ही संसदीय शासन व्यवस्थेची तरतूद केली आहे. केंद्रमध्ये लोकसभा

व राज्यसभा तर राज्यात विधानसभा व विधानपरिषद

फायदेमंडळाची सभाग्रह आहे. विधानसभा एक कनिष्ठ

व प्रथम सभाग्रह आहे. तर विधानपरिषद हे वरिष्ठ व

द्वितीय सभाग्रह आहे. विधानसभा हे राज्यविधी मंडळाचे

लोक नियुक्त प्रतिनिधीचे सभाग्रह आहे.

विधानसभेत राज्याच्या लोकसंख्येच्या प्रमाणात

कमीत कमी 60 व जास्तत जास्त 500 सभासद असू शकतात

परंतु अरुणाचल प्रदेश सिक्किम व गोवा या राज्यासाठी

कमीत कमी 30 तर मिझोराम, नागालँड या राज्यासाठी

40 व 46 सदस्य संख्या निश्चित करण्यात आली. याशिवाय

सिक्किम व नागालँड विधानसभेत उही सदस्यांची

निवड अपत्यक्ष मतदान पद्धतीने होते. प्रादेशिक मतदार

संघातून प्रत्यक्ष निवडीद्वारे प्रौढ मताधिकार तत्वावर

निवडलेले लोक प्रतिनिधी विधानसभेचे सदस्य असतात.

* विधानसभेची रचना :-

अमेदवारची पात्रता

- 1) ती भारताच्या नागरिक वसावा.
- 2) त्याचे वय कमीत कमी 25 वर्षे पूर्ण असावे.
- 3) संसदेने वेळोवेळी ठरवून दिलेल्या पात्रता त्याने पुराव्या कराव्या.

* सदस्य संख्या :- विधानसभा राज्यविधी मंडळातील लोकप्रिय व अधिकार संपन्न सभाग्रह आहे. विभा हे राज्याच्या कायदेमंडळातील एक महत्त्वपूर्ण स्तंभ आहे. महाराष्ट्रातील विधानसभेची सदस्य संख्या 289 आहे. यामध्ये अंग्ले इन्डियन समाजाला योग्य प्रतिनिधित्व नाही (Anglo Indian) एकाची नियुक्ती राज्यपाल विधानसभेवर करता. याचा अर्थ महाराष्ट्र विधानसभेची सदस्य संख्या 289 होऊन गणसंख्या विधानसभेच्या कामकाजाला उरव्यासाठी एकूण सभासद संख्येच्या 1 दशांश सभाग्रह उपस्थित असणे आवश्यक आहे.

* अधिवेशन :-

भारतीय राज्यघटनेतील कलम 174 मध्ये अधिवेशनासंबंधी तरतूद केली आहे. या तरतूदीनुसार राज्यपाल विधान सभेचे अधिवेशन बोलावतो. साधारणपणे वर्षातून दोन अधिवेशने झाली पाहिजे असे घटनात्मक बंधन आहे. या दोन अधिवेशनातील 600 महिन्यांपेक्षा अधिक असू नये. विधानसभेचे अधिवेशन बोलावण्याचा अधिकार राज्यपालाला आहे परंतु महाराष्ट्रात विधानसभेची तीन अधिवेशने घेतली जातात.

- 1) हिवाळी अधिवेशन - नागपुरला

थ) पावसाळी व

3) उन्हाळी (अर्थ संपुष्पीय) अधिवेशन - मुंबईला होते.

* कार्यकाळ :-

विधानसभेच्या कार्यकाळासंबंधी कलम 172 मध्ये तरतूद कुरण्यात आली आहे. विधानसभेच्या निवडणूका दर पाच वर्षांनी होतात. विधानसभेचा कार्यकाळ पाच वर्षांचा असतो. पाच वर्षांपूर्वी किंवा कार्यकाळ संपल्यापूर्वी राज्यपाल विधानसभा बरखास्त करतो. राष्ट्रीय आगिबानीच्या काळात संसद विधानसभेचा आलावधी एका वर्षासाठी वाढवू शकते मात्र आगिबानी संपताच 600 महिन्यांच्या आत निवडणूका घ्यावा लागतात.

* विधानसभेचे अध्यक्ष व उपाध्यक्ष :-

राज्यघटनेतील कलम 178 नुसार विधानसभेचे अध्यक्ष व उपाध्यक्षाची तरतूद कुरण्यात आली. विधानसभेचे सदस्य आपल्या मधून एकाची अध्यक्ष व उपाध्यक्ष म्हणून निवड करतात. विधानसभे पक्षाच अध्यक्षता कार्यकाळ असतो. समाग्रघातील बहुमत वाल्या पक्षाचाच अ उमेदवार सभापती होतो. तर संकुतेप्रमाणे उपसभापती पद विरोधी पक्षाला दिले जाते.

* विधानसभेचे अधिकार व कार्य :-

भारतीय राज्यघटनेत नमूद कुलेल्या प्रमाणे विधानसभेला खालील अधिकार देण्यात आले आहेत. विधानसभेचे अधिकार :-

1) कायदेविषयक अधिकार :- कायदे तयार करणे हे विधानसभेचे प्राथमिक कार्य आहे. राज्यसुचीतील विषयावर कायदे कुरण्याचा

त्यात दुरुस्त्या कुर्याचा अधिकार विधानसभेला आहे. समवृत्ती सुचीतील विषयावर विधानसभा कायदे करू शकते परंतु याबाबत संसदेने वेळेला कायदा मंजूर मानला जातो. समवृत्ती सुचीतील विषयावर विधानसभेने कायद्याला राष्ट्रपतीने मान्यता दिल्यास कायदा संसदेच्या विशेषतः असूनही कायमते भर विधान परिषद सामान्य विधेयकाला मान्यता देण्यात मध्ये विलंब लावू शकते. विधान सभा व विधान परिषद

बाहेर तेच प्रसंग निर्माण झाल्यास विधानसभेचा निर्णय अंतिम असतो. या कायदेविषयक प्रश्नांवर विधानसभेला शक्तीशाली बनवले आहे.

2) कार्यकारी अधिकार :-

महाराष्ट्रातील मंत्रीमंडळ सामुहिकपणे विधानसभेला जबाबदार असते. विधानसभा मंत्रीमंडळ राज्य सरकाराबाबत अनेक प्रश्न विचारू शकते. त्या प्रश्नांवर उत्तर देणे मंत्रीमंडळाची जबाबदारी आहे. विधानसभेचे मंत्रीमंडळ विरुद्ध अविश्वास प्रस्ताव, काम राखणे निंदा व्यंजक प्रस्ताव अशा अनेक मागणी आपल्या विरुद्ध दर्शवू शकते.

3) आर्थिक अधिकार :-

घटक राज्याला धनविधेयक प्रथम विधानसभेचे मांडावे लागते. कोणते विधेयक धनविधेयक आहे हे ठरविण्याचा अधिकार विधानसभेला सभासभापतीलाच असतो. विधानसभेचे धनविधेयक नामंजूर केल्यास मंत्रीमंडळाला आपला राजीनाम

दयावा लागते.

विधानसभेने धनविधेयकु मंजूर केल्यास ते मान्यतेसाठी विधानपरिषदेकडे पाठविले जाते. विधान परिषद धनविधेयकु 14 दिवसापर्यंत रोखून ठेवू शकते. 14 दिवसानंतर धनविधेयकुबाबत विधानपरिषदेची मंजुरी आहे, असे समजले जाते. राज्याच्या संपूर्ण आर्थिकु कार्यावर विधीमंडळाचे नियंत्रण असते. त्यामुळे अंदाजपत्र कु व त्यास पूरवु अनुदानाची मागणी विधानसभेतच होते. धनविधेयकु नकार देण्याचा अधिकार विधान परिषदे ला नाही.

4) इतर अधिकार :-

1) विधानसभा सदस्यांना राष्ट्रपतीच्या निवडणूकीत मतदान करण्याचा अधिकार आहे.

2) घटनादुरुस्ती संदर्भात मतदान करण्याचा अधिकार विधान सभा सदस्यांना आहे.

3) विधीमंडळाचे मंजूर केलेल्या विधेयकाला राज्यपालाची संमती मिळणे आवश्यक आहे. विधीमंडळाने पारितोषास केलेले विधेयकु राज्यपाल पूर्णविरासाठी विधीमंडळाकडे पाठवू शकतो किवा संमती देण्यासाठी नकार दर्शवू शकतो. विधीमंडळाने पुन्हा तेच विधेयकु दुरुस्ती कुस्त किवा दुरुस्ती न करता मंजूर कुस्त राज्यपालाकडे पाठविल्यास राज्यपालाला संमती द्यावीच लागते.

4) राज्यसभेतील सदस्यांना निवडणूकीत मतदान करणे.

5) विधान परिषदेच्या एक तृतीयांश सदस्यांना निवडून देणे. विधानसभेचे अध्यक्ष व उपाध्यक्ष यांनी बडफे करणे. यावेळीस मात्र 14 दिवस अगोदर सभाभ्रमाला पूर्वसूचना द्यावी लागते.

वरीलप्रमाणे अनेक अधिकार राज्यविधी मंडळाला म्हणजेच विधानसभेला भारतीय राज्यने दिले आहेत.

3) विधानपरिषद
प्रश्न:- विधान परिषदेची रचना सांगून अधिकार सांगितला.

उत्तर:- विधानपरिषद हे राज्यविधीमंडळाचे वरिष्ठ व उच्च सभागृह आहे. कोणत्याही दायक राज्यात दिल्ली सभागृह म्हणून विधानपरिषद भसावी ही नसू याबाबत त्या राज्याची विधानसभा निर्णय घेते. विधानसभेचे दोन तृतीयांश बहुमताने विधानपरिषदे स्थापनेच्या किंवा समाप्तीचा ठराव मंजूर वुरणे म आहे. विधानसभेचे सदस्य प्रत्यक्ष जनतेतून निव येतात. तर विधान परिषदेचे सदस्य अपत्यक्ष निव जातात.

* सभासद संख्या:-

विधानपरिषदेची सभासद संख्यांतेय विधानसभा सदस्य संख्येच्या एक तृतीयांश पेक्षा जास्त नसावी तसेच 40 पेक्षा कमी नसावी याचा अर्थ विधानपरिषदेची सदस्य संख्या विधान परिषदेच्या सदस्य संख्येवर अवलंबून आहे. महाराष्ट्रासह बिहार, उत्तरप्रदेश, कर्नाटक, जम्मू-उरिश्मर, मांड्यप्रदेश आणि तेलंगणा अशा एकूण सात संघटकराज्यात विधानसभा आहे.

महाराष्ट्र विधानपरिषदेची संख्या 18 आहे, तर बिहार 75, उत्तरप्रदेश 100, कर्नाटक 75, जम्मू-उरिश्मर 36, मांड्यप्रदेश 58 आणि तेलंगणा

* सभासदांची निवडणूक पध्दतः-

महाराष्ट्र विधान परिषदेतील सभासदांची निवड खालील पध्दतीतून होते.

1) एकूण सदस्यसंख्ये पैकी एक तृतीयांश सभासद स्थानि ३ स्वराज्य संस्थातून निवडले जातात. यांच्या निवडीला नगरपालीका व जिल्हा परिषदेचे सभासद मतदान करतात.

2) एकूण सभासदांपैकी एक दशांश 12 सभासद शिक्षण मतदान संघातर्फे निवडले जातात. माध्यमिक व उच्चमाध्य मीक शिक्षण असणाऱ्या तसेच तीन वर्षे शिक्षकाचे काम करणाऱ्या व्यक्तीला मतदानाच्या अधिकार असतो.

3) एकूण सभासदांपैकी एक दशांश 12 सभासद पदवीधर मतदान संघातर्फे निवडले जातात. भारतातील कोणत्याही विद्यापिठाच्या व कोणत्याही शाखेचा पदवीधर यासाठी मतदार असतो, परंतु तो राज्यात राहणारा असतो त्याला पदवी प्राप्त करून घेऊन कमी तीन वर्षे झाली असणे त्याचे नाव पदवीधर मतदान यादीत असावे.

4) विधानपरिषदेच्या एकूण सभासदांपैकी राज्याच्या राज्यपाला मार्फत एक दशांश 6 सदस्य नियुक्त केले जातात. कला, साहित्य, सहकार, समाजसेवा इ. क्षेत्रातील नामांकित व्यक्तींची नियुक्ती राज्यपाल करते.

5) विधानपरिषदेची एकूण सभासदांपैकी एक तृतीयांश सभासदांची निवड विधानसभा सदस्यांकडून होते.

अशा प्रकारे विधानपरिषदेची सभासद संख्या निश्चित होऊन तिच्या सदस्यांची निवड होऊन महत्वाचे म्हणजे राज्यपालाद्वारे नाम निर्देश केलेल्या सदस्यांच्या निवडी बाबत न्यायालयात अपादन देता येत नाही.

विधानपरिषदेची पात्रता :-

विधानपरिषदेचे सभासद होण्यासाठी खाली पात्रता सांगितल्या आहेत.

- 1) तो भारताचा नागरिक असावा.
- 2) त्याने वयाची कमाल 30 वर्षे पूर्ण केले असावी.
- 3) संसदेने वेळोवेळी अयुदा करून ठरविलेल्या व नियमांची पूर्तता त्याने करावी.

* विधानपरिषदेचा कार्यकाळ :-

विधानपरिषद हे स्थायी सभासद आहे. विधानपरिषद सदस्यांचा कार्यकाळ 6 वर्षांचा असतो. एक तृतीयांश सभासद दर वर्षांनी निवृत्त होतात. व तेवढेच सभासद पुन्हादा सदस्य असत 60 दिवस सभासदांच्या परवानगी शिवाय गैर हजर राहिल्यास त्या सभासदत्व रद्द होते. अणसंख्या विधानपरिषदेच्या संख्येस कुरण्यासाठी प्रकृण सभासद संख्येचे एक दशांश सभासद संख्या उपस्थित असावी.

* विधानपरिषदेचे अधिकार :-

1) कार्यदेविषयक अधिकार :-

राज्याचे अर्थ विद्येयक कळवून (सोडून) इतर कोणतेही विद्येयक विधान परिषदेत मांडता येते. विद्येयकाच्या मान्यतेसाठी विधान परिषदेची मान्यता आवश्यक असते. एखादे विद्येयक विधानपरिषदेने मंजूर केल्यास विधानसभेने नामंजूर केल्यास ते विद्येयक समाप्त होते.

विधानसभेने पास केलेले विधेयक विधान परिषद जसेच्या तसे मंजूर करू शकते, किंवा दुरुस्त्या सूचवू शकते. याबाबतची कार्यवाही मात्र विधानपरिषदेला तीन महिन्यांच्या भात करावी लागते. जर विधान परिषदेने असे नाही केले तर विधेयक पास केल्याचे समजले जाते. विधान परिषदेने अमम्य केलेल्या अथवा दुरुस्त्या सुचविलेल्या विधेयकावर विधानसभा पुन्हा विचार करते. त्या विधेयकातील दुरुस्त्या मम्य किंवा अमम्य करून मम्यतेसाठी विधानपरिषदेकडे पाठवते. अशावेळी विधान परिषद संबंधित विधेयक एका महिन्यातपर्यंत रोखून धरू शकते. या एका महिन्यात विधानपरिषदेने कोणतीही कार्यवाही केली नाही तर विधेयक विधान परिषदेला मम्य माहे असा अर्थ होतो.

२) कार्यकारी अधिकार :-

धरु राज्यतील मंत्रीमंडळ समुह सामुहिकरित्या विधानसभेला जबाबदार असते मंत्री मंडळावर प्रभावी नियंत्रण ठेवण्याचे सामर्थ्य विधानपरिषदेजवळ नसते. शासन कारभारासंबंधी मंत्रीमंडळाला पुश्न विचारणे, काम रोखणे पुस्ताव मांडून शासनाला नियंत्रित करण्याचे पुयल विधानपरिषद करते. मंत्रीमंडळावर अविश्वास ठराव पास करून मंत्रीमंडळाला वडतर्फे करण्याचा अधिकार विधानपरिषदेला नाही.

3) विधान परिषदेचे आर्थिक अधिकार :-

मंडता येत नाहीत हे पहिल्यांदा विधान परिषदेच्या मांडावे लागते. विधान परिषदेकडे साठी येथे धन विधेयक विधान परिषदेकडे प्राप्त झाल्यापासून 14 दिवसांच्या आत मान्यता द्यावी लागते अथवा अमान्य दुरुस्ती सुचवून विधान सभेकडे पाठवावे लागते. 14 दिवसांच्या आत विधान परिषदेला मान्य आहे असा अर्थ होतो.

संविधानाने विधानपरिषदेला दिलेले सर्व अधिकार स्पष्ट होते की विधानपरिषदेला अस्तित्व विधानसभेच्या इच्छेवर अवलंबून विधानपरिषदेची सदस्यसंख्या विधानसभेच्या सदस्यसंख्येच्या समान आहे. तरीही भारतातल्या सात राज्यांनी विधानपरिषदेचे समर्थन केले आहे त्याची कारणे खालील प्रमाणे सांगता येतात.

1) दोन सभागृहामुळे विधेयकावर होणारी चर्चा सखोल होते.

2) विधानपरिषदेत राज्यपाला मार्फत होणाऱ्या तशा सभासदांच्या निवडीमुळे विधानपरिषदेचे महत्त्व वाढते.

3) विधानपरिषदेत समाजातील सर्वच घटकांना प्रतिनिधित्व मिळते.

4) विधान परिषद स्थायी सभागृह आहे.

5) विधान परिषदेतील सर्व सभासद एकत्र वेळोवेळी निवृत्त होत नाहीत. या सदस्यात का

जुणे . सभासद तर काही नवीन सभासद असतात .

वरील कारणामुळे विधान परिषद गरजेची मानली जाते . परंतु विरोधकांच्या मते विधान परिषद हे निरुपयोगी सभागृह आहे . वेळेचा , पैशाचा अपव्यय करणारे खर्चीक सभागृह आहे .